మంచివాడు

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

సిగరెట్టు తాగుతూ స్నేహితుడితో కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూ విజయవాడ రైల్వే ప్లాట్‌ఫారంమీద నిల్చుని వున్నాడు రామారావు. అతని స్నేహితుడు రంగనాథం మద్రాసు వెళ్తున్నాడు.

వెనకనుంచి భుజంమీద చెయ్యి పడటంతో ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు రామారావు.

బాగా మాసిపోయిన పైజమా లాల్చీలో వున్న వ్యక్తిని చూసి ముఖం చిట్లించుకున్నాడు రామారావు.

“నేను గుర్తున్నానా?” రామం ముఖంలోకి లోతుగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు ఆవ్యక్తి.

“లేదు.” నిర్లక్ష్యంగా జవాబిచ్చాడు రామం.

“నా పేరు గోపాలం. ఐదు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే ప్లాటుఫారంమీద కలుసుకున్నాం.” రామం కళ్లలోకి గుచ్చి చూశాడు గోపాలం.

రామారావుకు వెన్నెముకలో ఏదో జరజర పాకినట్టయింది. కళ్లలో భయం. అరచేతుల్లో చెమట్లు పట్టాయి.

“గుర్తురాలేదా? ఇంకా చెప్పమన్నారా...” అంటూ ఆగి ముఖంలోకి చూశాడు.

రామారావు తడబడుతూ స్నేహితునివైపు చూశాడు. అతను అక్కడలేడు దూరంగా బుక్‌స్టాల్ దగ్గిర నిల్చుని వున్నాడు.

"మీరు పొరపడి వుంటారు. నేను మిమ్మల్ని ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూళ్లేదు." తనలో కలిగిన తడబాటును పైకి కబనడ నీయకుండా అన్నాడు రామం.

"మీ పేరు రామంకదూ? మీలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అందుకే గుర్తించలేదను కుంటాను."

"కాదు...నా పేరు రామం ‹ దు...వెంక టేశ్వర్లు." అన్నాడు రామం పొరం అప్ప గించినట్టు.

గోపాలం ఆశ్చర్యంగా రామం కళ్ళలోకి చూశాడు రామం పక్కకు చూడసాగాడు.

"నేనే పొరపడివుంటాను మనిషిని పోలిన మనుషులుంటారు" సాలోచనగా అన్నాడు గోపాలం.

"అవునవును. అప్పుడప్పుడు మనం పొర పాటు పడుతుంటాం" కొంత రిలీఫ్‌గా ఫీల వుతూ అన్నాడు రామం.

గోపాలం ఆదోలా నవ్వాడు రామం గతుక్కు మన్నాడు.

"బండి రావడానికి చాలా టైం వుంది. కాఫీ తాగుదాం వస్తారా?"

"వద్దు. మీరు తాగండి. ఇప్పుడే నేనూ నా స్నేహితుడూ తాగాం!" అన్నాడు రామం.

"మర్యాదకు పిల్చాను. నాదగ్గర డబ్బులు కూడా లేవులెండి. కాఫీ తాగి వస్తాను." అంటూ గోపాలం రెస్టారెంటులోకి వెళ్లాడు.

అలా వెళ్తున్న గోపాలాన్ని చూస్తూ నిలబడిపోయాడు రామం.

మళ్లీ వస్తాడేమో? తను వెళ్లిపోతే? బండి వచ్చేవరకూ వుండకుండా వెళ్లిపోతే తన స్నేహితుడు ఏమనుకుంటాడూ?

అతను తనను గుర్తు పట్టలేదుగా? భయం ఎందుకూ?

ఎలాంటి వాడు ఎలా అయిపోయాడు? ఎంత ఉత్సాహంగా కన్పించాడు ఆరోజు? నీట్‌గా డ్రెస్ చేసుకొని వున్నాడు. దుర్వ్యస నాలు వున్నాళ్లగతి ఇంతే!

ఆరోజు...ఐదేళ్లనాడు...తను అంతరాత్మ పీకనొక్కి స్మృతి పేటికలో అట్టడుగున గుప్తపరచిన ఆరోజు ... మళ్లీ కళ్లముందు కొచ్చి నవ్వింది.

"ఒరేయ్ రామం! జాగ్రత్తగా! నాలుగు వేలు భద్రంగా తీసికెళ్లి మామయ్యకివ్వు రైల్లో నిద్రపోకు అసలే రోజులు బాగాలేవు" హెచ్చరించాడు తండ్రి గుడివాడ బస్ స్టాండ్‌లో.

రామారావుకు అసలే గుండెలు పీచు పీచు మంటున్నాయ్ అంతడబ్బు దగ్గిర పెట్టు కొని ప్రయాణం చెయ్యాలంటే భయంగా వుంది. తండ్రి హెచ్చరికలు మరీ చిరాకు కలిగించాయ్.

"సరేలే! ఇక నువ్వెళ్లు!" విసుక్కున్నాడు రామం.

"వెళ్తాలే! బస్ రానియ్!"

రామానికి మహా చిరాగ్గా వుంది.

"రైల్లో జాగ్రత్త..."

"అబబ్బ! ఊరుకోనాన్నా!" అంటూ ఎవరైనా వింటున్నారేమోనని చుట్టూ చూశాడు. ఎవరి గొడవలో వాళ్లున్నారు కొద్ది దూరంలో టిప్‌టాప్‌గా డ్రెస్‌చేసుకున్న ఒక యువకుడు సిగరెట్ తాగుతూ రామం కేసి చూశాడు రామం గతుక్కుమన్నాడు. వాడు తనకేసి ఎందుకు చూస్తున్నట్టు? నాన్న చెప్పడం విన్నాడేమో?

బస్ వచ్చింది రామం బస్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మరోసారి హెచ్చరించి తండ్రి వెళ్లిపోయాడు. రామం కోటు కిందగా షర్టు మీద నుంచి బనీన్ జేబు తడిమి చూసు కున్నాడు.

బనీన్ జేబులో నాలుగువేలు పెట్టి పిన్ను పెట్టుకున్నాడు షర్టు మీద నుంచి- ఎత్తుగా కన్పిస్తుందనే భయంతో కోటు వేసుకున్నాడు. అయినా భయంగానే వుంది. జేబులు కత్తి రించే వాళ్ల ప్రావీణ్యత గురించి ఎన్నో కథలు విన్నాడు రామారావు.

"ఎంతదాకా?"

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. పక్కకుచూశాడు తనపక్కన కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నీరు కారిపోయాడు వీడు...తనను బస్‌స్టాండులో గమనిస్తూ నిల్చున్నాడు. ఇప్పుడు పక్కన చేరాడు. తన దగ్గిర పెద్దమొత్తం వున్నట్టు వాసన పట్టినట్టే వున్నాడు. నాన్నమరీ? చుట్టూవున్న మనుషుల్ని చూడకుండా ఒకటే హెచ్చరికలు చేశాడు

'మాట్లాడరేం?"

"ఒంగోలు వెళ్ళాలి హైదరాబాద్ మద్రాస్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో" తీరా నిజం చెప్పి నందుకు తనను తానే తిట్టుకున్నాడు

"నేనూ గూడూరు వెళ్లాలి. పర్వాలేదు తోడుదొరికారు. బోర్ కొట్టకుండా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు" అన్నాడు ఆవ్యక్తి.

సందేహం లేదు. వీడు తనను వెంబడిస్తు న్నాడు. హే భగవాన్ నన్ను ఈ దుర్మార్గుడి బారినుంచి రక్షించే భారం నీదే అతను ఏదో మాటాడుతూనే వున్నాడు రామం 'ఆఁ ఊఁ' అంటూ యథాలాపంగా కూర్చున్నాడు.

ఇద్దరు బస్ దిగారు.

అతను రిక్షా పిల్చాడు. రామం మరో రిక్షా

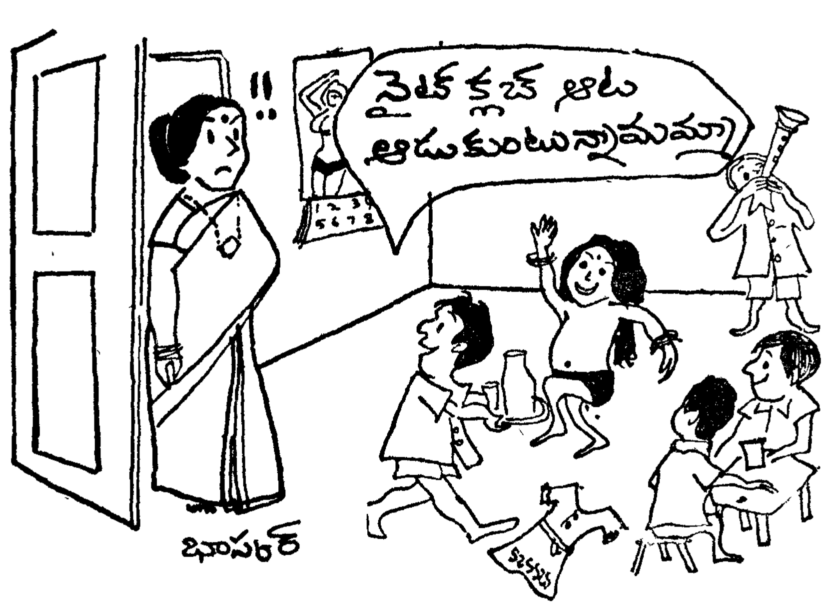

పిలుస్తూవుంటే "ఏందుకండీ రెండు రిక్షాలు దండగ! ఎక్కండి!" అన్నాడు ఆవ్యక్తి.

రామం గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయ్. జేబుకత్తిరించే ప్రయత్నంలోనే వున్నాడు. దొంగరాస్కెల్. పైకి ఎంత మర్యాదస్తుడిలా కన్పిస్తున్నాడో!" అనుకుంటూనే రామం రిక్షా ఎక్కాడు.

"మీపేరు?" రిక్షాలో కూర్చుని అడిగాడు ఆవ్యక్తి.

"రామం!"

"నా పేరు గోపాలం!" చెప్పాడు అడక్కుండానే.

దొంగలు నిజమైన పేరు చెప్పరు. వీడి పేరు గోపాలం అయివుండదు దొంగవెధవ దొంగపేరు చెప్పాడు.

"అసలే ఉక్కగా వుంటే ఆకోటెందు కండీ? తీసి పట్టుకోవచ్చుగా?" అన్నాడు గోపాలం.

"అమ్మ రాస్కెల్! జేబుకత్తిరించడానికి కోటు అడ్డంగా వుందా? నాకామాత్రం తెలివితేటలు లేవనుకోకు? నేను చస్తే కోటు విప్పను!" అనుకొని "నాకేం ఉక్కగా లేదు." అన్నాడు రామం.

గోపాలం మెడతిప్పి పక్కన కూర్చుని వున్న రామం ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఎట్లా చూస్తున్నాడో వెధవ తన ప్లాన్‌లో పడలేదని!"

మంచివాడు

ఇద్దరూ రిక్షా దిగారు. రామం రిక్షాకు సగం ఛార్జీ ఇవ్వబోతే "వుంచండి. వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాను." అని నవ్వుతూ రిక్షావాడికి డబ్బు ఇచ్చాడు గోపాలం.

రామం శరీరంలో చలి కుదుపు కలిగింది. "వడ్డీతోసహా వసూలు చేసుకుంటాడట. జేబు కొట్టేస్తానని ఎంత ధైర్యంగా చెబుతున్నాడూ?" రామం కోటు కిందగావున్న బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు. చేతికి ఎత్తుగా తగిలి రిలీఫ్‌గా నిట్టూర్చాడు.

కౌంటర్ దగ్గిర ఇద్దరూ నిల్చున్నారు. గోపాలం ముందు నిల్చున్నాడు. టికెట్లు కొని "పదండి వెళ్దాం!" అన్నాడు.

"టికెట్?"

"నేను కొన్నాను."

'దొంగవేషాలు! నమ్మకం కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు ఎంతోకాలంగా పరిచయం వున్నట్టు కలేసుకుంటున్నాడు. వాడి టక్కరి ఎత్తులు తనకు అర్థం కావడం లేదనుకున్నాడు.'

కోటు జేబులో వేరుగా పెట్టిన డబ్బులో నుంచి లెక్కచూసి ఇచ్చేశాడు గోపాలం వద్దన్నా వినకుండా.

బండి గంటలేటని తెలిసింది. కనీసం మరో మూడు గంటలయినా స్టేషన్‌లో పడి వుండాలి.

"ఇప్పటినుంచే స్టేషన్‌లో ఏం చేస్తాం? రండి! టీ తాగుదాం" అంటూ గోపాలం స్టేషన్‌కు ఎదురుగావున్న బార్‌లోకి దారి తీశాడు. రామం అయిష్టంగానే అతన్ని అనుసరించాడు.

"ఏంసార్! ఈమధ్య కన్పించడంలేదు?" గోపాలాన్ని బేరర్ నవ్వుతూ పలకరించాడు.

"అవును! చాలా కాలం అయింది. రెండు టీ. స్పెషల్!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

రామం ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఈ బేరర్ గాడూ వీడూ కలిసి తనను ఏమైనా చేస్తే? ఇంత మంది మధ్య పబ్లిగ్గా ఏం చేస్తార్లె!

"సిగరెట్ కాలుస్తారా?"

కాల్చాలని వున్నా "వద్దు!" అన్నాడు రామం. ఎవ్వెవరు నమ్మేది? ఆ సిగరెట్‌లో ఏమత్తు పదార్థమో వున్నా వుండొచ్చు.

బేరర్ టీ తెచ్చి ఇద్దరిముందూ పెట్టాడు. 'స్పెషల్!' అన్నాడు! వాడుచెప్పాడు' కోడ్ భాషలా వుంది. తన ముందువున్న కప్పులో తప్పక ఏదో కలిపే వుంటాడు. గోపాలం బేరర్‌తో మాట్లాడుతున్నాడు. సమయం చూసి తన కప్పు గోపాలం ముందు పెట్టి, రెండోది తను తీసుకున్నాడు

"తాగండి! స్పెషల్ టీ!" నవ్వుతూ అన్నాడు గోపాలం.

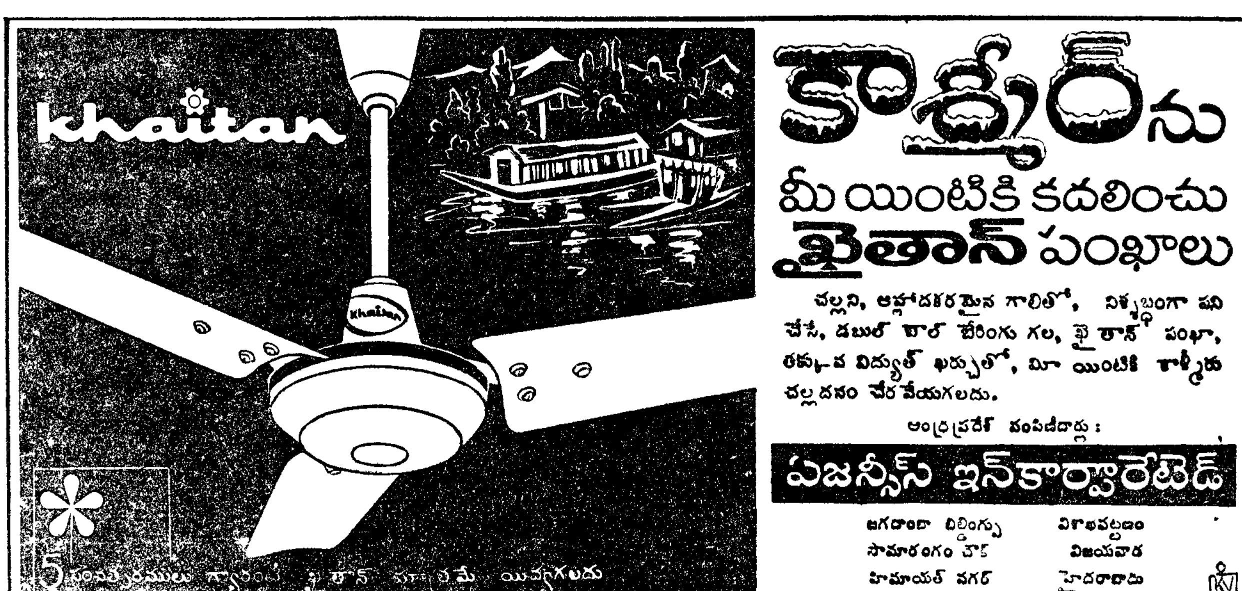

తను కప్పులు మార్చింది గమనించినట్టు న్నాడు. కాలాంతకుడు.

గోపాలం తన ముందు వున్న కప్పు తీసు కొని టీ తాగుతూవుంటే రామం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"పెళ్లయిందా ?"

"అయింది. ఒక పిల్లవాడు కూడా !", భార్యాబిడ్డల రూపాలు కళ్లకు కన్పించగా ఉత్సాహంగా అన్నాడు రామం.

"ఉద్యోగం చేస్తున్నారా ?"

"లేదు. బి. ఏ. పాసయాను. వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాను."

"ఒంగోలు పనిమీద వెళ్తున్నారా ?"

"సంతలో ముర్రా బర్రెల్ని కొనడానికి వెళ్తున్నాను" అని చెప్పబోయి మానేశాడు. "పనేంలేదు. మామయ్యకు సుస్తీగా వుంటే చూట్టానికి వెళ్తున్నాను" అన్నాడు.

"మీకు పెళ్లయిందా?" రామం మొదటి సారిగా ప్రశ్నించాడు గోపాలాన్ని.

"అయింది. ఒక ఉన్నతాధికారి కూతుర్ని లేపుకొచ్చి రిజిష్టర్ మారేజ్ చేసుకున్నాను."

రామం గోపాలం ముఖంలోకి నిరసనగా చూశాడు. ఎంతకైనా తెగించినవాడే! అనుకున్నాడు.

"నేను బ్యాంక్‌లో పని చేస్తున్నాను."

"కాయ్‌రా నాయనా కాయ్" అడక్కుండానే బ్యాంకులో ఉద్యోగం అని చెప్తున్నాడు. తను ఇలాంటి వేలు ఎన్నో రోజుకు చూస్తానని, డబ్బంటే తనకు లక్ష్యం లేదనీ నన్ను ఇంప్రెస్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు చిట్టినాయన ! నాకు బొత్తిగా బుర్ర లేదను కుంటున్నాడు !

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు ?".

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. చేతిలో వున్న కప్పులో టీ వొలికింది. చెయ్యి చురుక్కు మంది.

"చెమట్లు కారిపోతున్నా ఆ కోటు విప్పరేం ? మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకు బాధగావుంది." గోపాలం అన్నాడు.

"వుంటుంది! వుంటుంది! ఎందుకుండదూ బాధగా ? నీకు కావల్సింది నేను కోటు విప్పడమేగా ? నేను ఆమాత్రం గ్రహించలేదు అనుకోకు" అనుకున్నాడు. పైకి సమాధానం ఇవ్వలేదు.

"మీకు డ్రింకుతీసుకునే అలవాటుందా?"

"అమ్మ బిడ్డా ! తాగించాలని చూస్తున్నావా ?"

తాగాలని వున్నా "లేదు నాకు అలవాటు లేదు." అబద్ధం ఆడేశాడు రామం.

"మీరు చాలా బుద్ధిమంతుడిలా వున్నారు ?"

"నాకు చెడు అలవాట్లేమీ లేవు." గర్వంగా అన్నాడు రామం.

"నాకు అన్ని చెడుఅలవాట్లూ వున్నాయ్. తాగుతాను. అందుబాటులోవున్న ఆడవాళ్లను వదిలిపెట్టను. నాభార్య పరాయి మగవాడితో తిరుగుతానంటే చస్తే ఒప్పుకోను. మీలా మంచి అలవాట్లతో మనిషి ఎలా జీవిస్తాడో నాకు తెలియదు. గతాన్ని తల్చుకుంటూ, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తూ బతకలేను. వర్తమానంలో జీవిస్తాను. ప్రతిక్షణం జీవిస్తాను" విస్కీగ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

"పవర్ కట్ !"

దేశంలో రోజుకు 22 కోట్ల 50 లక్షల యూనిట్ల విద్యుచ్ఛక్తి అవసరంకాగా ప్రస్తుతం మనకు 19కోట్ల యూనిట్లు మాత్రమే లభిస్తున్నది. అంటే కొరత 3 కోట్ల 50 లక్షల యూనిట్లు. దేశంలో ప్రస్తుతం లభిస్తున్న మొత్తం విద్యుచ్ఛక్తిలో 60 శాతం థర్మల్, అణువిద్యుత్కేంద్రాలలోను, మిగతా 40 శాతం జలవిద్యుత్ కేంద్రాలలోను ఉత్పత్తి అవుతున్నది. 1973—74తో పోల్చిచూస్తే 1974—75 ఆర్థిక సంవత్సరంలో థర్మల్ కేంద్రాల ఉత్పాదన 12 శాతం పెరిగింది. జలవిద్యుత్ కేంద్రాలలో 12 లక్షల కిలోవాట్ల స్థాపక ఉత్పాదనాశక్తిగల బాక్రా కేంద్రం ప్రథమస్థానం ఆక్రమిస్తున్నది. మహారాష్ట్రంలోని కోయినా, టాటా జలవిద్యుత్ కేంద్రం, ఉత్తర ప్రదేశ్‌లోని రిహాండ్, ఒరిస్సాలోని హిరాకుడ్, బలిమెల, ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లోని మాచ్‌కండ్, ఎగువ సీలేరు, మధ్య ప్రదేశ్‌లోని గాంధీసాగర్, జవహర్‌సాగర్, రాణా ప్రతాప్‌సాగర్, కర్ణాటకలోని శరావతి, కేరళలోని శబరిగిరి, తమిళనాడులోని కుండా, మెట్టూర్, పెరియార్, కొడయార్‌లు ఇతర ప్రధాన జల విద్యుత్ కేంద్రాలు.

రెండోగ్లాసుకూడా పూర్తి కావస్తోంది. కబుర్లు చెపుతూ, మధ్యమధ్య కూనిరాగం తీస్తూ తాగుతున్నాడు.

ఏమిటి ? ఇంత తాగేస్తున్నాడు ? అంత డబ్బు అతనిదగ్గర వుందా ?

గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు కళ్ళు మత్తుగా వాలిపోతున్నాయ్ ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే ? మరోగ్లాసు కొట్టేడంటే గుర్రం ఎక్కేస్తాడు. ఇక వాడిబొంద వాడు నష్టం చేస్తాడు ?" ఆలోచనలో పడ్డాడు రామం.

"నా...నా భార్య ... చాలా ... మంచిది నాకోసం కులం...ధనం అన్నీ వదిలేసుకుంది. నేనేంచేసినా సహిస్తుంది..."

"అబ్బాయిగారిపని సగం అయిపోయింది. మరోగ్లాసు పోయిస్తే సరి !" అనుకుంటూ "మరోగ్లాసు తాగుతారా ? డబ్బుకు వెనకాడకండి నాదగ్గర వుంది ఇస్తాను" అన్నాడు రామం ఉత్సాహంగా.

గోపాలం రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"డబ్బు నా దగ్గరకూడా వుంది. మూడు వేలకు పైనే ఉంది. ఇంత మొత్తం దగ్గర పెట్టుకొని ఇవాళతాగకూడదనే అనుకున్నాను. కాని వుండలేకపోయాను. ఇందులోవున్న హాయి మీకు అర్థంకాదు. మీలాంటి వాళ్లను చూస్తుంటే నాకు జాలి వేస్తుంది. తాగడం వల్ల కొన్ని నష్టాలు కూడా లేకపోలేదు. అప్పుడప్పుడు వాచీ, పెన్, డబ్బూ పోతూ వుంటాయ్."అన్నాడు గోపాలం మూతలు పడి పోతున్న కళ్లను బలవంతంగా తెరుస్తూ.

"వీడు మామూలు దొంగకాడు. గజదొంగ. తెలివైన దొంగ. తన దగ్గిర మూడువేలున్నట్టు నన్ను నమ్మించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఒరేయ్! రాస్కెల్. నువ్వు తాగినా తెలివిగానే వున్నావురా ! నాకూ వున్నదిరా తెలివి. పైగా తాగలేదు కూడా !" కసిగా అనుకున్నాడు రామం.

బేరర్ బిల్లు తెచ్చాడు. గోపాలం పర్సు తీసి వందరూపాయల నోటు ఇచ్చాడు.

మొత్తం మీద ఒక వందరూపాయల నోటు వున్నట్టుంది. అది ఎవరి జేబులో నుంచి కొట్టేశాడో !

బేరర్‌కు ఐదురూపాయలు ఇచ్చి గోపాలం లేచినిల్చున్నాడు. తూలి కుర్చీ పట్టుకున్నాడు.

"రామంగారూ ! ఈ పర్సు మీ దగ్గిర వుంచండి. ఇందులో చాలా డబ్బువుంది. నేను మత్తులో వున్నాను. వళ్లు తెలియకుండా నిద్ర పోతే ఎవరైనా తీసేస్తారు" అంటూ పర్స్ అందించాడు.

రామం పర్స్ అందుకున్నాడు. పర్సులావుగానే వుంది.

ఓ క్షణం రామానికి అతని మాటల్లో నిజాయితీ వున్నట్టు అనిపించింది.

ప్రశ్నావళి

కె. రామలక్ష్మి

ఎస్. వి ఆర్. విశాఖపట్నం

మీ రెవరి సంహాలూ ఎందుకు పాటించరు ? మాలతీచందూర్‌లా జవాబివ్వరు. సులోచనా రాణిలా రాయండి అంటే రాయరు. మీకు తల పొగరు చాలా ఎక్కువగా వుంది?

చిత్తం అందరి సలహాలు వింటూ యిట్లా కడితే అది అష్టావక్రుడి అవతారంగ తయారవుతుందని భయం!

ఎమ్. ఎస్. పి పాల్వంచ

ఒక యువకుడు తారసపడ్డాడు. నాకు అతనితో స్నేహం యిష్టం లేదు. కటువుగా చెప్పడానికి యిష్టం లేదు. . .

బాగుంది వరస! యిష్టం లేనిది సూటిగా చెప్పక డొంకతిరుగుడుగా చెప్తే — అపార్థాలకు దారితీస్తుంది

ఎస్ ఎల్ ఉత్తూరు.

మీ జవాబులను పట్టి చూస్తే స్త్రీ పురుషులు సమానమన్నట్లు చూస్తున్నారని తెలుస్తోంది. కాని మన దేశంలో ఆ సమభావం రావడానికి కనీసం ఎనిమిది శతాబ్దాలేనా జరగాలని పిస్తుంది.

ఎలా కట్టావు యీ లెక్క చిట్టి తల్లీ. . ముందు స్త్రీల కా సమభావం తలెత్తితేగాని— జనంలో తలెత్తదు అందుకే — 'మీ స్థానం మీరు తెలుసుకోండోయ్' అని గొంతు చించుకోడం—

జి జి. డరవోలు

'వ్యక్తిత్వం, ఆత్మాభిమానం' అనే పదాలకు అర్థం సూటిగా చెప్పండి.

వ్యక్తిత్వము ఇన్‌డివిడ్యుయాలిటీ. ఆత్మాభిమానం సెల్ఫ్ రెస్పెక్ట్ యీ సూటి చాలా ?!

ఎస్. సి. పి. కర్నూలు.

ఆమె జవాబులు సాధ్యమైనంత పెద్దవిగా, బొమ్మలతో వుంటాయి. మీవి సూక్ష్మంగా ఎంతో బాగుంటాయి. ఎందుకీ భేదం?

రాస్తున్నది వేర్వేరు దృక్పథాలు కల వ్యక్తులు కనుక! రోగ తీవ్రతకి గుటుక్కున మింగే చేదు మాత్ర కావాలి. శరీరాన్ని అలా పోషించుకుంటూ పోడానికి— సిరపీ టానిక్కులు కావాలి. నాది రోగానికి మందు!

అంతా దొంగవేషం! తను ఆ పరు ఎక్కడ పెడ్తాడో చూడాలనే ప్రయత్నం తన జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ ఎత్తు వేశాడు తను మాత్రం తక్కువ తిన్నాడా ఏం? దీన్ని కోటు జేబులోనే పెట్టుకుంటాడు తనకు వేరే జేబులే లేనట్లు ప్రవర్తిస్తాడు అయినా వాడి బొంద ఇందులో ఏముంటుంది గనక? ఏవో పిచ్చి కాగితాలూ బిల్లులూ వుండివుంటాయి

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు ? మీరు ఒంగోలులో దిగిపోయే ముందు నన్ను లేపి ఇచ్చెయ్యండి." అన్నాడు గోపాలం.

రామం పర్స్ కోటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు

"జాగ్రత్త కోటుజేబులో పెట్టుకున్నారు. షర్ట్‌కు జేబులేదా ?" గోపాలం అడిగాడు

"చిక్కావురా బిడ్డా! నేను ముందే అనుకున్నాను నువ్వు నా జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ పర్స్ నాకిచ్చావని" అనుకుంటూ "నా షర్ట్‌కు జేబు లేదండీ!" అన్నాడు ఆ విషయం చెప్పే అవకాశం వచ్చినందుకు రామానికి సంతృప్తిగా వుంది. నిశ్చింతగావుంది.

గోపాలం తడబడుతూనే ప్లాట్‌ఫారం చేరాడు రామం భుజంమీద చెయ్యివేసి రైలుపెట్టెలోకి ఎక్కాడు.

బండి బయలుదేరింది. సీట్లు చాలావరకు ఖాళీగానే ఉన్నాయ్ గోపాలం ఇద్దరు మనుషులు కూర్చోగల స్థలంలో ముడుచుకొని పడుకున్నాడు.

రామానికి పర్సులో ఎంతవుందో చూడాలనే కుతూహలం కలిగింది బాత్‌రూంలోకి వెళ్లి నోట్లు లెక్కపెట్టేడు. రామం ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు మూడువేలు వున్నాయ్. హోటల్లో మార్చిన వందరూపాయల్లో మిగిలిన కొన్ని పదిరూపాయల నోట్లు కూడా వున్నాయ్.

రామం తిరిగి సీటు దగ్గరకు వచ్చాడు. గోపాలం మంచి నిద్రలో వున్నాడు నిద్ర నటిస్తున్నాడేమో ననే అనుమానంతో ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు.

ఆ ముఖం ఎంతో అమాయకంగా కన్పించింది

చిన్న పిల్లవాడిలా ఇంత నిశ్చింతంగా నిద్రపోతున్న ఇతను దొంగా ? కాదు. కాదు ... తనే అనవసరంగా భయపడ్డాడు. అతన్ని అనుమానించాడు

అయినా రామం తెల్లవార్లూ కూర్చునే వున్నాడు తెలతెల వారుతుండగా ఒంగోలు స్టేషన్ వచ్చింది.

రామం లేచి నిల్చున్నాడు. బ్యాగ్ తీసుకున్నాడు. ఓక్షణం హాయిగా నిద్రపోతున్న గోపాలం ముఖంలోకి చూసి దిగిపోయాడు.

"ఆగు!" ప్లాట్‌ఫారంమీద నడుస్తున్న రామం ఉలిక్కిపడి ఆగాడు.

తనను కాదు. అరే అతని పర్సు తన దగ్గిరే వుండిపోయిందే ? తను మర్చేపోయాడు. బండి ఆగివుంది. వెళ్లి ఇచ్చేస్తే ? తను బండి ఎక్కగానే అది కదిల్తే ? పోనీయ్ తర్వాత పంపించవచ్చులే స్టేషన్ బయటికి నడిచాడు. బండి బయలుదేరింది. చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

అతని అడ్రసు తన దగ్గిర లేదుగా ? ఎలా పంపించడం ? అతను తనని గురించి

మంచివాడు

ఏమనుకుంటాడు? దొంగ అనుకుంటాడేమో? అనుకోనీయ్! తను నిజంగా దొంగతనం చేశాడా ఏమన్నానా ? మర్చిపోయాడు! అంతేగా ? మనియార్డరుద్వారా పంపాలంటే అతని అడ్రసు లేదాయె

"అబద్ధం! నువ్వు మర్చిపోలేదు కావాలనే ఓగేశావ్. నువ్వు దొంగవు. ఘరానా దొంగవు" లోపల ఏదో అరిచింది.

"ఏయ్ నువ్వు నోరుముయ్! నే నేం కావాలని మర్చిపోలేదు. నిజంగా నేను మర్చిపోయాను ఇందులో దొంగతనం ఏముంది? అతనిమీద నాకూ జాలిగానే వుంది. ఇలా జరిగినందుకు బాధగానే వుంది."

బస్ మని తల ఎత్తిన అంతరాత నెత్తిమీద ఒకటివేసి దాన్ని పడుకోబెట్టాడు రామం.

* * *

మళ్లీ చివ్వున అంతరాత్మ తల ఎత్తి "ఏం? ఆరోజు నన్ను కసిరికొట్టావ్‌గా! నిజంగా మర్చిపోతే ఆ డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చెయ్!" గట్టిగా అరిచింది.

దీని సిగతరగ ఇదొకటి మధ్యలో. మాటకు ముందు నేను వున్నానంటూ బయలుదేరుతుంది.

"ఏడ్చావ్‌లే నోరు మూసుకో! ఇప్పుడు నాదగ్గిర అంతడబ్బు ఎక్కడుంది ?"

"ఇప్పుడు లేకపోతేనేం ? అతన్ని ఇంటికి తీసుకెళ్లు రేపు సర్దు."

"మంచిదానివే! రౌడీవేషం వాడూనూ! పక్కా దొంగలా కన్పిస్తున్నాడు."

"నీ కంటేనా ?"

పి. ఎస్. డి. రాజమండ్రి.

జ్ఞానినని గర్వించడమే జ్ఞానమా?

కాదు. తమ తెలివిని దాచుకోవ్గడమే తెలివికి చిహ్నం.

ఎస్. పి. చావర.

మగవాళ్లంటే మీ కెందుకండీ అంత కోపం ?

కోపంకాదు—ఉడుక్కునే వాళ్లని ఏడిపించడం ఎవరికేనా—సరదాగా వుంటుంది కదూ ! ?

టి. ఎమ్. ఉమ్మెడ.

ఆశకు అంతం ఎప్పుడు?

ఇదివరకు చావు ఆశని అంతం చేస్తుందని అనుకునే దాన్ని, కాని ఇప్పుడా నమ్మకం— పోతోంది. వయస్సు పెరుగుతున్న కొద్దీ "నువ్వు నీ కడుపునప్పుడవా" అంటూ పిల్లల్ని భయపెడుతున్నారు!

డి. వి. ఆర్. సికింద్రాబాదు.

తెలిసినవాడంటే ఎవరు?

తెలిసినవాడంటేనా అప్పు చేయతగ్గ చనువు వుండి అప్పిచ్చేటంత ధైర్యం—యింకా ఏర్పడనివాడు.

ఎస్. ఆర్. పి. పలమనేరు.

మీరెప్పుడూ మగవారిని దూషిస్తూంటారు కదా? యమలోకంలో మీకు శిక్షింపబడే శిక్ష వూహించకలరా ?

కొంపతీసి మీరు చూసివచ్చారేమిటి స్వామీ ?!

ఎమ్. ఆర్. ఆర్. సికింద్రాబాదు.

పొగిడే వాళ్ళని ఏమనాలి?

ఏమీ అనకూడదు — పిల్లైతే పదుపులివ్వాలి ఎందుకో తెలుసా ?— మన అభిప్రాయాలను బలపరిచే వారే కదా— మనని పొగిడేవాళ్ళు!!

ఎ. ఎవ్. ఆర్. హుకుంపేట.

ఈ కాలం విద్యార్థులు డిగ్రీలు పూర్తి చేస్తారు. విజ్ఞానము కోసమా? ఉద్యోగాల కోసమా?

విజ్ఞానం కోసం డిగ్రీ ఎందుకండీ?!. ఉద్యోగాలు వస్తున్నాయేమో, వస్తాయేమో నన్న ఆశతో చదువుకుంటున్నారు· ఉద్యోగం రాకపోతే పోయింది. కట్నా లేనా తెస్తున్నాయని తృప్తి పడుతున్నారు.

పి. ఎస్. పి. నిర్మల్.

కొందరాడువారికి గర్వం ఎక్కువగా వుంటుం దెందుకండి ? మీ మగవారికి మాత్రం గర్వం వుండదా అని జవాబివ్వకండి?

ఏం — అంత గర్వించతగ్గ పనులేం చెయ్యడం లేదా మీ మగవాళ్ళు?!!

"నువ్వు నోరు మూస్తావా లేదా ?"

చెవులు గింగురుమనేలా నవ్వింది అంతరాత్మ.

"ఏమిటా పిచ్చినవ్వు ?"

"దొంగ మంచివాణ్ణి దొంగ అంటుంటేనూ..." మళ్లీ నవ్వు.

"నేను దొంగనా ? వాడు మంచివాడా" ఎవరైనా వింటే నవ్వి పోతారు !"

"అవును ! లోకందృష్టిలో నువ్వు మంచివాడివే. నీకు చాలా మంచిపేరు వుంది. పరస్త్రీలను కన్నెత్తి (దొంగచూపులు తప్ప) చూడవు. పదిమందిలో (రహస్యంగా తప్ప) తాగవు. చాలా మంచివాడివి. ఎవరూ తెలుసుకో లేరనుకుంటే తప్ప దొంగతనం, లంకుతనం చెయ్యవు."

"నువ్వు నోరు మూసుకుంటావా లేక గొంతు పిసకమంటావా ?"

"నాగొంతు నులిమెయ్! ఊపిరాడటంలేదు. నాకెందుకులే ! నీయిష్టం వచ్చినట్టే చెయ్ !"

"అలారా దారికి ! మాటకు ముందు నేనున్నానంటూ బయలుదేరకు జాగ్రత్త !"

"ఏరా రామం ! ఒంట్లో బాగాలేదా ? వళ్లంతా చెమట్లు పట్టిందేం ?" రామం స్నేహితుడు ప్రశ్నించాడు.

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. "ఏదోలా కొంచెం గిద్దీగావుంది." అంటూ కర్చీఫుతో ముఖం తుడుచుకో సాగాడు.

"వీరేనా మీ స్నేహితులు మద్రాసు వెళ్తుంది ?"

"మళ్లీ తగలడ్డావ్ ?" అనుకున్నాడు రామం. "అవును" అని సమాధానం చెప్పాడు.

"ఇతనెవరు ?" పైనుంచి కిందకు పల్యపరీక్ష చేస్తూ అడిగాడు రామం స్నేహితుడు.

"నాపేరు గోపాలం. ఒకప్పుడు బ్యాంకులో పనిచేసేవాణ్ణి."

"మరి ఇప్పుడో ?" రామం స్నేహితుడు అడిగాడు.

"నా వేషం కన్పించడంలా ఇప్పుడు నిరుద్యోగిని. ఉద్యోగం పోయింది."

"ఏం ఏంచేశావ్ ?"

ఏకవచన ప్రయోగానికి ఆశ్చర్యపోతూ ఓ నిముషం అతని ముఖంలోకి చూశాడు గోపాలం.

"క్యాష్ మూడువేలు పోయింది. ఇక్కడే, ఈ విజయవాడ నుంచి ఇదే బండికోసం ఎదురుచూస్తూ పోగొట్టుకున్నాను. ఆరోజే ఇన్స్పెక్షన్ జరిగింది. సొమ్ము తెచ్చిపెట్టే సమయం కూడా లేకపోయింది. మా బాస్ నోరుపారేసుకున్నాడు. కోపంలో నాలుగు తగిలించాను. ఉద్యోగం పోయింది. జైలుకు కూడా వెళ్లాను. తిరిగి వచ్చేటప్పటికి నాభార్య పుట్టింటికి వెళ్లిపోయింది. దొంగతో కాపరం చెయ్యనని డైవోర్సుకు కోర్టుకు వెళ్లింది." నవ్వుతూ చెప్పాడు గోపాలం.

రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"మీకు ఒంట్లో బాగా లేనట్టుంది. కాసేపు కూర్చోండి" అన్నాడు గోపాలం.

"అబ్బే ! నాకేంలేదు బాగానేవుంది." నంగి నంగిగా అన్నాడు రామం.

"ఇంకానయమే అతను నన్ను గుర్తుపట్టలేదు గుర్తుపడితే ఏం చేసేవాడో ?"

రామం లోలోపల వణికిపోతున్నాడు.

బండి వచ్చింది. రామం స్నేహితుడు ఎక్కాడు. బండి కదలబోయేముందు రామం భుజంమీద చెయ్యివేసి "వస్తానండీ రామం గారూ!" అన్నాడు గోపాలం.

రామం అదిరిపడి గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు. గోపాలం కదులుతున్నబండి ఎక్కి, డోర్ దగ్గిర నిలబడి నవ్వుతూ చెయ్యిఊపాడు.

రామం అప్రయత్నంగా రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు.